

SEMPOZYUM / SYMPOSIUM

Yunanistan Tarafından Anadolu'da İşlenen İnsanlık Suçları

İŞGALCİ MAĞDUR OLABİLİR Mİ?

The Crime Committed by the Greeks Against Humanity in Anatolia

COULD THE OCCUPIER BE CONSIDERED
AS VICTIM ?

17 MAYIS | MAY | 2022 | TRABZON
09:00

SEMPOZYUM ONUR KURULU

Prof. Dr. Uğur ÜNAL
T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanı

Prof. Dr. Muhammet HEKİMOĞLU
Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Başkanı

Prof. Dr. Birol ÇETİN
Türk Tarih Kurumu Başkanı

Prof. Dr. Hamdullah ÇUVALCI
Karadeniz Teknik Üniversitesi Rektörü

SEMPOZYUM DÜZENLEME KURULU

Hüseyin Murat YÜCEL
Türk Tarih Kurumu Başkan Yardımcısı

Prof. Dr. M. Alaaddin YALÇINKAYA
KTÜ Edebiyat Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Uğur ÜÇÜNCÜ
KTÜ Edebiyat Fakültesi Tarih Bölüm Başkanı

Prof. Dr. Hikmet ÖKSÜZ
KTÜ Edebiyat Fakültesi Tarih Bölüm

Uğur Cenk Deniz İMAMOĞLU
Türk Tarih Kurumu / Yüksek Kurum Uzmanı

Haşim KOÇ
Türk Tarih Kurumu / Uzman

Sevcan TATAR
Türk Tarih Kurumu / Arkeolog

Görkem GÖK
Türk Tarih Kurumu / Memur

Yunanistan Tarafından Anadolu'da İşlenen İnsanlık Suçları

İŞGALCİ MAĞDUR OLABİLİR Mİ?

17 MAYIS | MAY | 2022 | TRABZON

Prof. Dr. Osman Turan Kültür ve Kongre Merkezi
Karadeniz Teknik Üniversitesi

17 Mayıs 2022 Salı

09.00-09.30 Kayıt

09.30-10.30 Sempozyum Açılışı ve Protokol Konuşmaları

Prof. Dr. M. Alaaddin Yalçınkaya / *KTÜ Edebiyat Fakültesi Dekanı*

Prof. Dr. Birol Çetin / *Türk Tarih Kurumu Başkanı*

Prof. Dr. Hamdullah Çuvalcı / *Karadeniz Teknik Üniversitesi Rektörü*

Prof. Dr. Muhammet Hekimoğlu / *Yüksek Kurum Başkanı*

İsmail Ustaoglu / *Trabzon Valisi*

Mini Konser

Fotoğraf Sergisi Açılışı

10.30-11.45 Açılış Oturumu

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Kenan İnan

Prof. Dr. Edward Erickson (çevrimiçi sunum)

*Modern Memory, Victimization,
and the War in Anatolia*

(Anadolu'da Modern Hafıza, Mağduriyet ve Savaş)

Prof. Dr. Jeremy Salt

*Propaganda and the Greek Invasion
of Turkey 1919-1922*

*(Propaganda ve Türkiye'nin Yunan İşgali
1919-1922)*

"Yunan Mezalimi'nin Sezsiz Tanıkları" Belgesel Gösterimi

11.45-13.00 Öğle Arası

The Crime Committed by the Greeks Against Humanity in Anatolia

COULD THE OCCUPIER BE CONSIDERED AS VICTIM ?

13.00-14.20

1. Oturum

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Uğur Üçüncü

Prof. Dr. Bünyamin Kocaoğlu

*Mütareke Sonrası Samsun ve Çevresinde Pontusçu Faaliyetler
ve Askeri Tedbirler*

Doç. Dr. Ramazan Erhan Güllü

*Yunan İşgal ve Eylemlerinde Dinî Motivasyon: Atina ve İstanbul
Rum Kiliselerinin İşgallere Yönelik Tutumları*

Prof. Dr. Mustafa Turan

*Yunanistan'ın Anadolu'da İşgalleri ve Soykırım Siyaseti
(çevrim içi katılım)*

14.20-14.40 Ara

14.40-15.40

2. Oturum

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Süleyman Erkan

Doç. Dr. Esra Özsüer

Türk Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinde Yunan Ordusunun Savaş Suçları

Dr. Öğr. Yüksel Küçükler

Zalimden Mazlum Çıkarmak: Bir Soykırım İcadı Çabası

15.40-16.00 Ara

16.00-17.00

3. Oturum

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Özgür Tüfekçi

Doç. Dr. Nilüfer Erdem

Asker Anılarında Anadolu'daki Yunan Mezalimi

Teoman Ertuğrul Tulun

Sessiz Gerçek: Yunanistan'ın Anadolu'da İşlediği Suçlar

17.00-17.15

Ara

17.15-18.00

Değerlendirme ve Kapanış

Prof. Dr. Hikmet Öksüz

Yunanistan Tarafından Anadolu'da İşlenen İnsanlık Suçları

İŞGALCİ MAĞDUR OLABİLİR Mİ?

Anadolu'da Modern Hafıza, Sivil Mağduriyeti ve Savaş

Edward J. Erickson

Ne yazık ki, Türkiye dışında pek çok insan, Türk Kurtuluş Savaşı tarihini büyük ölçekli mezalimler ve sivillerin mağduriyetiyle ilişkilendiriyor. Bunun nedeni, 1919-1923 döneminde Küçük Asya/Anadolu'daki olayları ele alan olgusal ve kurgusal Batı literatürünün büyük bölümünün iki temayı öne çıkarmasıdır: Savaşlar sırasında sivillerin yaşadığı mağduriyetler ve sonrasında savaşan taraflarca kabul edilen kitlesel, zorunlu nüfus mübadelelerinin ölümlerle sonuçlanması. Yüz yıl sonra, Türkiye'nin Karadeniz'deki karşı kıyısında patlak veren savaşla birlikte, sivillerin mağduriyeti konusu yeniden çirkin yüzünü gösterdi. Dolayısıyla, hem "Modern Hafıza"nın Anadolu'daki savaşı sunuş biçiminin doğru olup olmadığını incelemek ve gözden geçirmek hem de yaygın olarak yanlış anlaşılabilir bir küresel anlatıyı düzeltmek üzere Türk tarihçilere yön göstermek için uygun bir dönemdeyiz.

The Crime Committed by the Greeks Against Humanity in Anatolia

COULD THE OCCUPIER BE CONSIDERED AS VICTIM ?

Modern Memory, Civilian Victimization, and the War in Anatolia

Edward J. Erickson

Unfortunately, outside of Turkey, many people associate the history of the Turkish War of Independence with large-scale atrocities and civilian victimization. The reason for this is because the preponderance of western literature, factual and fictional, dealing with the events in Asia Minor/Anatolia during the period 1919-1923 highlights two themes; civilian victimization during the conflicts and the fatal outcomes of the massive, forced population exchanges agreed to by the participants after the war. One hundred years on, with war raging just across the Black Sea from Turkey, the subject of civilian victimization in war has again reared its ugly head. It is, therefore, an appropriate moment to examine and to review the accuracy of how 'Modern Memory' presents the war in Anatolia and to suggest a direction in which Turkish historians might go in order to correct a widely misunderstood global narrative.

Yunanistan Tarafından Anadolu'da İşlenen İnsanlık Suçları

İŞGALCİ MAĞDUR OLABİLİR Mİ?

Türkiye'nin Rum İşgali ve Propaganda 1919-1922

Jeremy Salt

Hile, çarpıtma, abartma, uydurma, düpedüz yalanlar ve gerçeğin ters yüz edilmesi savaş propagandasında sürekli kullanılan araçlardır. Bu tebliğ 1919-22 yılları sırasında Yunan ordusunun Anadolu'nun içlerine doğru ilerlemesi etrafında Türkiye'ye karşı yürütülen propaganda savaşının bazı yönlerini inceleyecektir. Savaştan önce düşmanın moralini çökertme ve savaş sürerken de üstünlüğü elde tutmayı hedefleyen propaganda - 'düşünmeyi durdurmak şüphenin başlangıcıdır'- sözü uyarınca duyguların sömürüsü üzerine inşa edilir. 1919-22 savaşı Yunanistan'ın 25 yıl içinde Osmanlı İmparatorluğu/Türkiye'ye üçüncü saldırısıydı. Coğrafi genişlemeyi hedefleyen bu agresif savaşların hepsi doğrudan ya da dolaylı olarak benzer savaşlara karşı ahlaki ya da iki yüzlü kamuoyu tavrı sergileyen hükümetler tarafından desteklenmişti. 1897 ve 1912-13 savaşlarında galibin savaş ganimetleriyle işin içinden sıyrılmasına müsaade etmeleri 1922 yılında Yunan ordusu geri püskürtülmemesi halinde aynı şeyleri yapacağını göstergesiydi. Yunanistan'ın propaganda savaşı Avrupa tarihinin derinlerindeki köklü Türk ve Müslüman karşıtı önyargıdan dolayı 1919 yılında avantajlı başlamıştı. Aynı şekilde Eleftherios Venizelos'un hayranı ve arkadaşı, Osmanlı İmparatorluğu'nun Yunanistan tarafından işgalinin mimarı David Lloyd-George gibi önde gelen Avrupalı siyasetçilerin zihinlerinde de bu köklü yanlılık görülmekteydi. Bu köklü tarafgirlik bildirinin kısa başlangıç noktasını oluşturacaktır.

The Crime Committed by the Greeks Against Humanity in Anatolia

COULD THE OCCUPIER BE CONSIDERED AS VICTIM ?

Propaganda and the Greek invasion of Turkey 1919-1922

Jeremy Salt

Deceit, dissembling, exaggeration, invention, outright lies and the inversion of reality are the tools always used in war propaganda. This paper will examine some aspects of the propaganda war waged against Turkey in 1919-22 as a Greek army moved further into the heart of Anatolia. Propaganda is based on the exploitation of emotions - 'to stop to think is to start to doubt' as someone once said - aimed at morally invalidating the enemy even before the shooting starts and then maintaining the momentum as the war proceeds. The 1919-22 campaign was Greece's third attack on the Ottoman Empire/Turkey in 25 years. These were aggressive wars fought for territorial expansion, backed directly or indirectly by governments which took a moral but hypocritical public stand against such wars, because in two cases (1897 and 1912-13) they allowed the victor to get away with the spoils of war and would have done the same in 1922 had not the Greek army finally been routed. Greece's propaganda war got off to a head start in 1919 because of deeply ingrained anti-Turkish/anti-Muslim bias in the writing of European history, and deeply ingrained as well as in the minds of such senior European politicians as David Lloyd-George, the British Prime Minister, the friend and admirer of Eleftherios Venizelos and along with him, the architect of the Greek invasion of the Ottoman Empire (as it still was) in 1919. This deep bias will be the brief starting point of this essay.

Yunanistan Tarafından Anadolu'da İşlenen İnsanlık Suçları

İŞGALCİ MAĞDUR OLABİLİR Mİ?

Mütareke Sonrası Samsun ve Çevresinde Pontusçu Faaliyetler ve Askerî Tedbirler

Bünyamin Kocaoğlu

Samsun merkez olmak üzere Trabzon'a kadar olan bölgede kurulmuş olan Pont Krallığı'nı yeniden ihya etmek sevdasının tarihi kökleri Osmanlı coğrafyasında Yunan Devleti'nin kuruluşuna kadar uzanmaktadır. 19. Yüzyılın ilk yarısında Osmanlı'dan ayrılarak bağımsız devlet olan Yunanistan o tarihten beri takip ettiği *Megali İdea* çerçevesindeki dış politikasında Pontusçu faaliyetleri sürekli desteklemiştir. Daha I. Dünya Savaşı yıllarında savaş ortamından istifade ile bölgedeki Rumlar Müslüman Türk ahaliye yönelik tedhiş faaliyetlerini giderek arttırmışlar bölgede asayişsizlik yaratmışlardır. Mütarekeden hemen sonra Türkiye'nin sistematik bir şekilde işgale uğraması Pontusçu faaliyetleri daha da arttırmıştır. Samsun ve çevresindeki Pontusçu Rumlar Müslüman Türklere yönelik tecavüz ve saldırılara girişmişler ve büyük katliam olaylarını gerçekleştirmişlerdir. Bölgede giderek artan Pontusçu faaliyetler karşısında devlet ciddi askeri tedbirler almak zorunda kalmıştır. Bu çerçevede mütarekeden hemen sonra Kafkas bölgesinde bulunan 15. Fırka, Batum üzerinden Samsun'a nakledilmiştir. 15. Fırka Nisan 1919 başlarından 1921 yılı ortalarına kadar bölgede Pontusçu Rumlar ile ciddi mücadeleye girişmiştir. Özellikle Samsun'da Nebiyan bölgesindeki Rumlara yönelik tenkil hareketleriyle olayların önünü almaya çalışmış ve etkili asayiş tedbirleri almıştır. Bu çalışmada başta askerî arşiv belgeleri olmak üzere ana kaynaklar kullanılmak suretiyle Samsun ve çevresindeki Pontusçu faaliyetler ve bunlara yönelik olarak alınan askerî tedbirler ortaya konulmaya çalışılacaktır.

The Crime Committed by the Greeks Against Humanity in Anatolia

COULD THE OCCUPIER BE CONSIDERED AS VICTIM ?

Pontic Activities and Military Measures in and around Samsun after the Armistice

Bünyamin Kocaoğlu

The historical roots of the ambition for reviving the Kingdom of Pontus, which was established in the region as far as Trabzon, with Samsun being the centre, date back to the foundation of the Greek State in the Ottoman geography. Greece, which was separated from the Ottoman Rule and became an independent state in the first half of the 19th century, constantly supported Pontic activities in its foreign policy within the framework of the *Megali Idea*, which it had pursued ever since. By taking advantage of the war conditions even during the First World War, the Greeks in the region gradually escalated their terrorist tactics against Muslim Turkish people and created public disorder in the region. The systematic occupation of Türkiye immediately after the armistice further escalated Pontic activities. Pontic Greeks in and around Samsun carried out sexual assaults and attacks against Muslim Turkish people and committed major massacres. Against the increasing Pontic Greek activities in the region, the State had to take serious military measures. Within this framework, immediately after the armistice, the 15th Division, located in the Caucasus region, was transferred to Samsun via Batumi. The 15th Division was engaged in serious struggles with Pontus Greeks in the region from the beginning of April 1919 to the mid-1921. Especially in Samsun, the Division tried to curb the events through the relocation operations against Greeks in the Nebiyan region and took effective measures to ensure public order. This study will try to reveal Pontic activities in Samsun and its surroundings and the military measures taken, by using especially military archive documents as primary sources.

Yunanistan Tarafından Anadolu'da İşlenen İnsanlık Suçları

İŞGALCI MAĞDUR OLABİLİR Mİ?

Yunan İşgal ve Eylemlerinde Dinî Motivasyon: Atina ve İstanbul Rum Kiliselerinin İşgallere Yönelik Tutumları

Ramazan Erhan Güllü

Yunanistan'ın İzmir'den başlattığı Anadolu'yu işgal sürecinde Atina ve İstanbul kiliseleri işgalin destekçileri arasındaydılar. Özellikle İstanbul Patrikhanesi Venizelos'un kontrolünde, kendi ifadeleriyle "kurtarılmamış (gayr-i müstahlis)" Rumların temsilcisiydi. Venizelos'un savaş sonrası durumla ilgili düşüncesi, "Megali İdea" için önemli adımlar atılabileceği yönündeydi. Bu adımlar için de patrikhane en önemli kurumlardan biriydi. Anadolu'yu işgal eden Yunan ordusunun "mazlum Hristiyanları" kurtarmak ve savaş sonrası Osmanlı Devleti tarafından güvende tutulamayan Müslüman veya Hristiyan yerel halkın tamamını güvende tutmak amacıyla olduğu propagandası yapılmaktaydı. Bu yüzden Müslümanlar da işgale direnmemeli hatta Yunan yetkililere destek olmaları sağlanmalıydı. Kızılhaç gibi kurumlar aracılığıyla bu propaganda yoğun bir şekilde sürdürülmüş, Yunan ordusunun yaptığı katliamlar da Hristiyan ahali ve dünya kamuoyuna, bölgeye uluslararası görevle gelen Yunanlara yapılan saldırıları engelleme çabası olarak aktarılmak istenmişti. Bu yüzden kilise, Rumlara ve diğer Hristiyan unsurlara Yunan ordusuna destek vermenin sadece siyasi bir sorumluluk değil dinî bir vazife olduğu propagandası yapılmaktaydı. Yunan işgali kilise için, başta Hristiyanlar olmak üzere bölgedeki mazlumları kurtarma hareketiydi.

Rum kiliselerine bu propagandaları yaptıran Venizelos, aynı zamanda Türkiye'de yaşayan tüm Hristiyanların birlikte hareket etmeleri ve kendisinin diğer Hristiyanlar adına da söz sahibi olmasını sağlayabilmek için de uğraşmaktaydı. Bu sayede İtilaf Devletleri nezdinde kendi gücünü ve konumunu takviye etmiş olacaktı. Bunun için özellikle – Türkiye'deki diğer kalabalık ve önemli Hristiyan unsur olan –Ermenilerle Rumların birlikte hareket etmelerini sağlamaya çalışmıştı. Venizelos'un direktifleriyle Patrik Vekili Dorotheos da Ermeni Patrikhanesi ile yakın ilişkiler kurmuş, iki gayrimüslim grup arasında mütarekenin hemen ardından başlayan iş birliği süreci, toplanacak barış konferansında ortak hareket etmeye kadar varmıştı.

Atina Kilisesi ve İstanbul Patrikhanesi, aynı zamanda İngiliz Anglikan Kilisesi ile de yakın ilişkide bulunmaktaydılar. Siyasi olarak İngiltere yanlısı olan Venizelos'un politikalarına uygun olarak Anglikan Kilisesi ile birlikte hareket etmek ve kilise üzerinden Yunanistan'a gerekli siyasi desteği sağlamaya destek olmak temel hedefti. Mütareke dönemi boyunca sık sık Anglikanlarla Ortodoksların birleşmesi fikri de gündeme getirilmişti.

Bu tebliğde Atina ve İstanbul kiliselerinin faaliyetleri başta olmak üzere, işgal sırasında uygulanan dinî propaganda ve işgali meşrulaştırma çabaları incelenecektir.

The Crime Committed by the Greeks Against Humanity in Anatolia

COULD THE OCCUPIER BE CONSIDERED AS VICTIM ?

Religious Motivation Behind Greek Occupations and Actions: The Attitudes of the Greek Churches in Athens and Istanbul Towards the Occupations

Ramazan Erhan Güllü

In the occupation process of Anatolia, which was launched in İzmir by Greece, the churches in Istanbul and Athens were supporters of the occupation. Especially the Patriarchate of Istanbul, under the control of Venizelos, was representing the “non-liberated” Greeks, in their own words. Venizelos’ opinion on post-war situation was that important steps could be taken for “Megali Idea”. The Patriarchate was one of the most important institutions for such steps. It was propagandized that the Greek army occupying Anatolia aimed at rescuing oppressed Christians as well as protecting all the local people, both Muslims and Christians, who could not be protected by the Ottoman Empire after the war. Therefore, Muslims should not be resisting the occupation, rather they should be urged to support Greek authorities. That propaganda was intensely maintained through institutions such as Red Cross and the massacres perpetrated by the Greek army were reflected as attempts to prevent assaults against Greek officials who came to the region for an international mission. Thus, the church pursued a propaganda towards Greeks and other Christian communities, according to which, supporting the Greek army was not only as a political responsibility, but also a religious duty. According to the church, Greek occupation was an act of saving the oppressed people in the region, especially the Christians.

Venizelos, who convinced Greek churches to make such propaganda, was also trying to bring all the Christians living in Türkiye to collaborate, and to enable himself to act on behalf of other Christians as well. Thus, he would enhance his own power and position before the Allied Powers. For this, he tried to convince Greeks and especially Armenians, another populated and important Christian community in Türkiye, to collaborate. Upon instructions of Venizelos, the Deputy Patriarch Dorotheos, established close relations with the Armenian Patriarchate; the cooperation process between the two non-Muslim communities, which had started right after the armistice, had reached the level of collaboration in the peace conference that was to be held.

At the same time, the Church of Athens and the Patriarchate of Istanbul had close relations with the Anglican Church. In line with the policies pursued by Venizelos, who was the supporter of England’s policies, the main goals were to collaborate with the Anglican Church and to help provide the needed political support for Greece, through the church. The idea of integration between the Anglicans and the Orthodox was frequently put forward during the armistice period.

In this paper, the religious propaganda during the occupation and the attempts to legitimize the occupation, particularly the activities of the Churches of Athens and Istanbul will be discussed.

Yunanistan Tarafından Anadolu'da İşlenen İnsanlık Suçları

İŞGALCİ MAĞDUR OLABİLİR Mİ?

Yunanistan'ın Anadolu'da İşgalleri ve Soykırım Siyaseti

Mustafa TURAN

I. Dünya Savaşı sonunda imzalanan Mondros Mütarekesi'nden hemen sonra Anadolu'da işgaller başlamıştır. Savaş sırasında müttefik devletler aralarında yaptıkları gizli anlaşmalarla Anadolu topraklarını paylaşmışlardı. Doğu Akdeniz'de kuvvetli bir İtalya görmek istemeyen İngiltere, bu anlaşmalarla Batı Anadolu bölgesi İtalyanlara bırakıldığı halde bir hayli geç de olsa İtilaf devletleri safında savaşa katılan Yunanistan'a İzmir ve çevresinin bırakılmasını sağlamıştır. Paris Konferansı'nda İzmir'i işgale hazırlanan İtalya'nın itirazlarına rağmen İzmir'in Yunanlılar tarafından işgaline izin verilmiştir. Bu gelişme Yunan Megali İdeası (Büyük Ülküsü) açısından büyük bir fırsattı. 1821 Mora isyanından itibaren Batılı devletlerin destek ve himayesinde sürekli toprak kazanan Yunanistan, I. Dünya Savaşı sonunda milli emellerine bir adım daha yaklaşmış olduğu düşüncesiyle 15 Mayıs 1919 tarihinde İzmir'i işgal etmiştir. Yunan işgali İzmir'le sınırlı kalmamış bugünkü 12 vilayet Yunanlılar tarafından işgal edilmiştir.

Yunan işgalinin belgelere Yunan "işgal ve mezalimi" olarak yansıdığını görmekteyiz. Gerçekten de İzmir'in işgalinden başlayarak kurtarılmasına kadar Yunan işgaline uğrayan her yerde katliamlara girişilmiş, her türlü zulüm icra edilmiştir. Bu itibarla Yunan işgali Yunan mezalimi ile eşdeğer olarak telakki edilmiştir. Yunanistan, I. Dünya Savaşı'nın galibi olan devletlerin himayesinde işgalleri süresince insanlık suçunun ötesinde Anadolu'da tam bir soykırıma girişmiştir. Yunanistan'ın Müslüman Türk Milletine karşı soykırıma girişmesinin tarihi sebepleri olduğu gibi hukuken Batı Anadolu'ya sahip olmak için bölgede nüfus kesafetini değiştirmek istemesi soykırım siyasetinin bir gereği olarak görülmüştür. Yunanistan'ın işlediği suçlar konusunda başta İngiltere olmak üzere Batılı devletler de masum degillerdir. Esasen Şark Meselesi çerçevesinde değerlendirilirse Yunan siyaseti ile dünyaya yeni bir düzen vermek isteyen Batılı devletlerin emperyalist siyasetleri ayrı ele alınmaz.

Yunanlılar tarafından yapılan mezalim müttefik devletlerince yapılan tahkikat raporlarında da açıkça belirtilmiş olmasına rağmen, işgalci devletler tarafından görmezden gelinmiştir. Bu raporlarda yapılan mezalimden bahisle Yunan işgalinin bir an önce sonlandırılması gerektiği, aksi takdirde yapılan zulümlerin Kuvâ-yı Milliye'yi güçlendireceği ifade ediliyordu. Gerçekten de İtilaf devletlerinin Yunan zulümleri karşısındaki tutumları ve işgal altındaki İstanbul yönetiminin acziyeti Türk milletinin bizzat mücadele etmek inancını kuvvetlendirmiştir. Bu itibarla Yunan mezalimi meşru müdafaayı doğurmuştur.

Neticede dört yıla yakın bir zaman kendilerine reva görülen insanlık dışı hareketlere katlanmak zorunda kalan ve büyük acılar yaşayan Türk milletinin başlattığı milli mücadele hareketi karşısında tutunamayan Yunanistan arkasında unutulmayacak büyük acılar bırakarak Anadolu'yu terk edecektir.

The Crime Committed by the Greeks Against Humanity in Anatolia

COULD THE OCCUPIER BE CONSIDERED AS VICTIM ?

Greek Occupations in Anatolia and Genocide Politics

Mustafa TURAN

Immediately after the Armistice of Mudros was signed at the end of the First World War, occupations began in Anatolia. The Allies had shared the territories of Anatolia by concluding secret treaties during the war. England did not want a powerful Italy in Eastern Mediterranean and therefore ensured that İzmir and its surroundings were left to Greece, which had joined the war belatedly on the side of Allied states, despite the fact that Western Anatolia had been ceded to Italians with these secret treaties. Despite the objections by Italy at the Paris Conference, which was preparing to occupy İzmir, Greeks were allowed to occupy İzmir. This development was a great opportunity for the Greek Megali Idea (Great Idea). Greece, which had been constantly acquiring territory under the support and auspices of Western states since the rebellion in Peloponnesia in 1821, occupied İzmir on 15 May 1919, expecting to be a little closer to their national ambitions at the end of World War I. Greek occupations were not limited to İzmir only, 12 provinces of today were also occupied by Greeks.

We view that the Greek occupation is reflected as Greek “occupation and atrocity” in the documents. Indeed, beginning from the occupation of İzmir until its liberation, massacres were carried out in all areas occupied by Greeks, and all kinds of atrocities were committed. In this respect, Greek occupation was regarded as being tantamount to Greek atrocity. Greece committed an absolute genocide during its occupation of Anatolia, beyond the crimes against humanity, under the auspices of the victorious states of World War I. Besides the historical reasons for Greece’s attempt to commit genocide against Muslim Turks, it was observed that their desire to legally change the population distribution in the region so as to legally own Western Anatolia had led to the policy of genocide. Western states, especially England, were not innocent of the crimes committed by Greece either. In fact, when considered within the framework of the Eastern Question, Greek politics and imperialist policies of the Western states wishing to establish a new world order cannot be addressed separately.

Although the atrocities committed by the Greeks were also clearly indicated in the investigative reports of the Allied states, these were ignored by the occupying states. These reports addressed the atrocities and stated that the Greek occupation should be terminated as soon as possible, otherwise the atrocities would strengthen the Kuva-yi Milliye (Ottoman Turkish term for National Forces). Indeed, the attitude of the Allied states towards the atrocities by Greeks and the weakness of the government in occupied Istanbul strengthened the belief of Turkish people to fight for themselves. In this respect, Greek atrocities generated the notion of justified self-defence.

Eventually, Greece could not resist the national struggle initiated by the Turkish people who had to endure inhuman treatment for nearly four years and experience great pain, and had to quit Anatolia, leaving behind unforgettable and severe agony.

Yunanistan Tarafından Anadolu'da İşlenen İnsanlık Suçları

İŞGALCİ MAĞDUR OLABİLİR Mİ?

Türk Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinde Yunan Ordusunun Savaş Suçları

Esra Özşüer

Askeri stratejist Sun Tzu, bundan yaklaşık üç bin yıl önce kaleme aldığı Savaş Sanatı adlı eserinde savaşın bir ölüm kalım meselesi olduğuna değinir. Devletin bekası açısından büyük öneme sahip savaşın amacı düşman kuvvetlerini tamamıyla ele geçirmektir. Fakat Tzu'ya göre savaşın başarısı düşmanın ülkeyi tahrip derecesiyle doğru orantılı da değildir. Asıl olan yakıp yıkmaktan ziyade düşmanın direnç ve motivasyonunu yok etmektir. Dolayısıyla savaş sırasında uyulması gereken evrensel kurallar yani savaşın ahlaki/etik boyutu da göz ardı edilemez. Savaşın savaş hukukuna (jus in bello) göre yürütülmesi adil savaş anlayışının temel şartıdır.

Yunan Ordusunun 1919 yılında Megali İdea ülküsüne dayandırdığı “meşru neden” sonucunda önce İzmir ve art bölgesi, akabinde ileri harekate devam edilerek Anadolu'nun iç kesimleri işgal edilmiştir. Bilhassa Yunan ordusunun ele geçirdiği Trakya ve Anadolu topraklarında savunmasız ve silahsız Müslüman halka yönelik toplu katliamlar gerçekleştirilmiştir. Bu manada sivillere yönelik bu türden “etnik temizlik” hedefleri savaş etiğinin en önemli prensibi sayılan ahlakilik ihlali olarak düşünülebilir. Yunan ordusunun harp zamanında sivil halka yaptığı vahşet ve cinayetler ve bunların yapıldığı sistemleri savaş hukukuna aykırı olmakla birlikte aynı zamanda savaş suçu niteliği de taşımaktadır. Bu bildiride de Yunanların Anadolu işgali sırasında ve Sakarya Savaşını kaybedip geri çekilmeye başladığı andan itibaren gerçekleştirdiği savaş suçları Türk ve Yunan kaynakları üzerinden ele alınacaktır.

The Crime Committed by the Greeks Against Humanity in Anatolia

COULD THE OCCUPIER BE CONSIDERED AS VICTIM ?

War Crimes of the Greek Army in the Turkish National Struggle for Independence

Esra Özsiür

Military strategist Sun Tzu, in his book *The Art of War*, which he wrote approximately three thousand years ago, states that war is a matter of life and death. The aim of war, which is of vital importance for the survival of the state, is to completely capture the enemy forces. However, according to Tzu, the success of the war is not directly proportional to the extent of destruction of the country by the enemy. The main thing is to eliminate the resistance and motivation of the enemy, rather than destroy it. Therefore, the universal rules to be followed during war, i.e. the moral/ethical dimension of war cannot be ignored. Conducting the war according to *jus in bello* is the essential condition of the understanding of just war.

As the result of the "legitimate reason" which the Greek Army based on the Megali Idea in 1919, first İzmir and its hinterland, and then as the advanced operations continued, the internal parts of Anatolia were occupied. Especially in the lands of Thrace and Anatolia captured by the Greek army, mass murders were carried out against the defenceless and unarmed Muslim people. In this sense, such "ethnic cleansing" goals against civilians can be considered as a violation of morality, which is considered as the most important principle of war ethics. The acts of violence and murders that the Greek army committed against the civilian population during the war and their perpetration manners are not only against the law of war, but also constitute war crimes. In this paper, the war crimes which were committed by the Greeks during the occupation of Anatolia and from the moment they lost the Battle of Sakarya and started to retreat, will be discussed on the basis of Turkish and Greek sources.

Yunanistan Tarafından Anadolu'da İşlenen İnsanlık Suçları

İŞGALCİ MAĞDUR OLABİLİR Mİ?

Zalimden Mazlum Çıkarmak: Bir Soykırım İcadı Çabası

Yüksel Küçükler

Osmanlı Devleti'nin Birinci Dünya Savaşıyla birlikte tasfiyesi sürecinde Anadolu coğrafyası oldukça sancılı bir dönem geçirmiştir. Mondros Mütarekenâmesi'nin şartları arasına serpiştirilmiş işgale kapı aralayan ifadeler kısa bir süre içinde somut anlam kazanmaya başlamış ve Anadolu'nun birçok bölgesi çetin bir sınav vermeye başlamıştır. Kazananlar safında yer alan güçler asırlar boyunca ulaşmak istedikleri hedeflere hiçbir dönem bu kadar yaklaşmamışlardır. Bağımsızlığını elde edişinden bu yana sürekli olarak Osmanlı Devleti karşısında topraklarını genişleten Yunanistan için de bu dönem umut verici olmuştur. Paris Barış Konferansı görüşmelerinde Anadolu'ya yönelik emellerini her ortamda dile getiren Yunanistan, bu hevesini fiiliyata dökmek için müttefiklerinden aldığı onayla 15 Mayıs 1919 tarihinden itibaren Batı Anadolu'da işgal hareketlerine girişmiştir.

Bu dönemde Yunanistan'ın etki sahası altına almak istediği bölgelerden biri de Doğu Karadeniz bölgesi olmuştur. Türklerle birlikte Rum ve Ermenilerin yaşadığı bölgede mütareke sonrası yaşanan gelişmeler yakın tarihe ibretlik notlar düşmüştür. Bölgede yaşayan Ermeni ve Rumlar mütareke döneminin muğlaklığında, aralarında Yunanistan'ın da bulunduğu birçok yabancı devletin kışkırtıcı/yönlendirici yaklaşımlarından aldıkları cesaretle sık sık taşkınlıklar çıkarmaya çalışmışlardır. Bu şımarık ve sorumsuz tutum bölgede çok acılar yaşanmasına neden olmuş ve bölgeyi geri dönülemez bir sürece sokmuştur.

Rumların bölgede bir Pontus devleti kurmak hevesiyle attıkları ayrılıkçı adımlar esasında içeride ve dışarıda oldukça sistemli bir şekilde yürütülmüştür. Öyle ki yabancı basında Türkler/Müslümanlar ve Türkiye aleyhinde yürütülen olumsuz propaganda faaliyetleri marifetiyle batı kamuoylarının desteği devşirmek istenmiştir. Öte yandan bu dönemde farklı ülkelerde çeşitli adlar altında teşkil edilen Pontusçu organizasyonların dönemin karar verici ülkeleri nezdinde yapmış oldukları girişimler de bu çevrelerin belirlenen hedefe ilerlemelerinde etkili olmuştur. Gerek bu girişimler gerekse yabancı basında bölgede yaşananlar hakkında "servis edilen" haberlerin bölgede yaşananları olduğundan farklı göstermekten ve bu yolla bir bilgi kirliliği oluşturmaktan öte bir anlamı olmamıştır. Nitekim bu yolla beyhude bir beklentiye girilmiş ancak günün sonunda elde edilen netice koca bir hayal kırıklığından öteye geçememiştir.

Yunanistan ve Pontusçu çevreler o dönem yaşananlardan gerekli dersi çıkaramamış olacaklar ki günümüzde de benzer bir yol tutarak tarihi hakikatleri çarpıtmak pahasına bir soykırım icadı peşinde koşmaktadırlar. Ancak tarihin bu konudaki hükmü Yunanistan'ı ve bu çevreleri girdikleri bu çıkmaz yolda bir kez daha sukut-ı hayale uğratacaktır.

The Crime Committed by the Greeks Against Humanity in Anatolia

COULD THE OCCUPIER BE CONSIDERED AS VICTIM ?

Turning Villain into Aggrieved: The Effort of Inventing a Genocide

Yüksel Küçüker

During the process of dissolution of the Ottoman Empire in the First World War, the Anatolian geopolitics went through a very painful period. The statements interspersed throughout the lines of the Armistice of Mudros (Mondros), which encouraged the occupation, began to acquire a concrete meaning in a short time and many regions of Anatolia were put to a tough test. The forces on the winning side had never been so close to the goals they wanted to achieve for centuries. This period was also promising for Greece, which had continuously expanded its territories to the detriment of the Ottoman Empire, since the declaration of its independence. Expressing its ambitions towards Anatolia on every platform at the Paris Peace Conference negotiations, in order to put this enthusiasm into practice, Greece began its occupation operations in Western Anatolia as of May 15, 1919 after the approval of its allies.

In this period, one of the regions where Greece wanted to exercise its influence was the Eastern Black Sea region. The events that occurred after the armistice in the region where Greeks and Armenians lived along with the Turks, have been underlined in recent history. In the ambiguity of the armistice period, the Armenians and Greeks living in the region often tried to spark riots with the encouragement of the provocative/leading approaches of many foreign states, including Greece. This spoiled and irresponsible attitude caused widespread suffering in the region and put it through an irreversible process.

The separatist movements attempted by the Greeks with the aspiration for the establishment of a Pontus state in the region were actually carried out in a very systematic manner, both domestically and internationally. In fact, the support provided by the Western public opinion was targeted for change by designing counter propaganda against Turks/Muslims and Türkiye in the foreign press. On the other hand, the endeavours by the Pontic organizations in the decision-making countries of the period, which were established in different countries, under various names, were also influential in the progress of these circles towards achieving their set target. Both these endeavours and the news “served” about the events in the region to the foreign press depicted a very different image, and thus caused an information pollution. As a matter of fact, an expectation in vain was created in this way, and the results obtained at the end could not go beyond a major disappointment.

Greece and Pontic circles have not been able to derive the required lessons from the events of that time, since they follow a similar path today and endeavour to invent a genocide at the expense of distorting historical truths. However, the verdict of history on this issue will once again disappoint Greece and these circles on the dead-end path they are in.

Yunanistan Tarafından Anadolu'da İşlenen İnsanlık Suçları

İŞGALCİ MAĞDUR OLABİLİR Mİ?

Asker Anılarında Anadolu'daki Yunan Mezalimi

Nilüfer Erdem

Yunanlar 15 Mayıs 1919'da İzmir'e çıktıkları andan itibaren, yerli Rumlarla birlikte Türklere karşı şiddet olaylarına yönelmişler, mülklerini yağmalamışlardır. Bu durum, işgal günü yaşanan olaylarla ilgili İzmir'deki Yunan asker ve sivil yetkililerin Başbakan Venizelos'a sunmuş oldukları raporlardan da tespit edilebilmektedir. Aydın'a giren Yunanlar işledikleri diğer suçlar yanında şehri tamamen yakmış ve on binlerce Türk'ü yerinden, yurdundan etmişlerdir.

Yunanların Anadolu'da işledikleri insanlık suçları işgallerinin ilk günleri ile sınırlı değildir. Yunanlar 22 Haziran 1920'de Milne hattından taarruza geçerek Balıkesir ve Bursa'yı işgal etmişlerdir. 1920 yazında Edirne ile birlikte Doğu Trakya da Yunanların eline geçmiştir. Türkler için durum 1920 yılında da farklı olmamış, örneğin 1920 yılının Ekim ayında İznik on dört noktadan, ayrıca Köprühisar ve bölgedeki pek çok köy ateşe verilmiştir.

Anadolu'nun enkaz haline getirilmesi işlemine Yunanlar 1921 yılında da devam etmişlerdir. Sakarya Savaşı'ndaki yenilgilerinin akabinde geri çekilirken özellikle Polatlı, Haymana, Sivrihisar, Mihalıççık, Mahmudiye, Çifteler ve Eskişehir merkez ilçelerinde yolları üzerindeki köylerde veya kısa bir süre konakladıkları yerlerde cinayetler işlemişler, yolları üzerinde bulunan köyleri planlı bir şekilde yakmış ve imha etmişlerdir. Aynı durum 30 Ağustos 1922'de "Başkomutan Meydan Savaşı"nda aldıkları yenilgiden sonra da yaşanmıştır. Öyle ki İsmet Paşa, Afyon'dan yol açıldığından itibaren İzmir'e kadar yalnız muharebe meydanlarından değil, dört tarafta bitip tükenmeyen yangın sütunları arasından geçerek ilerlediklerinden söz etmiştir.

Bildirimizde Yunanların işgallerinin ilk gününden son gününe kadar Anadolu'da işledikleri suçların örneklerini, Anadolu Harekâtı'na katılmış olan Yunan askerlerinin anılarından hareketle ortaya koymayı amaçlayacağız. Yunan yetkililerinin imzaladıkları resmi belgelerde, raporlarında veya anılarında yer almayan bu hususlar, Yunan erlerinin günlüklerinde açık bir şekilde gözler önüne serilmektedir. Özellikle Pliziyotis ve Vasilikos isimli iki Yunan erinin anıları, 1919-1922 yıllarında Anadolu'da yaşanmış olan durumu tüm gerçekliği ile gözler önüne sermektedirler. Ancak Anadolu Harekâtı'na katılmış askerlerin anıları yanında, yaşanmış olanlara dair izleri barındıran Yunan arşiv belgeleri ve diğer kaynaklardan da yararlanılacaktır. Tespitlerimiz Yunanların Türk topraklarında gerçekleştirmiş oldukları tahribatın ve işledikleri suçların sadece belli bir bölge ile sınırlı olmayıp, ayak bastıkları toprakların tümünü kapsadığını ve bunlara Anadolu Rumlarının da dahil olduklarını ortaya koyacaktır.

The Crime Committed by the Greeks Against Humanity in Anatolia

COULD THE OCCUPIER BE CONSIDERED AS VICTIM ?

Greek Atrocities in Anatolia in Soldier's Memoirs

Nilüfer Erdem

From the moment the Greeks arrived in İzmir on 15 May 1919, together with the local Greeks, they began to commit acts of personal violence against the Turks and looted their properties. This can also be determined through the reports submitted to Prime Minister Venizelos by the Greek military and civilian authorities in İzmir, regarding the events that took place on the day of the occupation. The Greeks who entered Aydın, among other crimes they committed, burned down the entire city and caused the displacement of tens of thousands of Turks.

The crimes against humanity committed by the Greeks in Anatolia were not limited to the first days of their occupation. On 22 June 1920, the Greeks attacked from the Milne line and occupied Balıkesir and Bursa. In the summer of 1920, Eastern Thrace along with Edirne were seized by the Greeks. The situation of the Turks was not different in 1920 either; for example, in October 1920, İznik was set on fire in fourteen different locations, as well as Köprühisar and many villages in the region.

The Greeks continued to wreck Anatolia in 1921 as well. While retreating after their defeat in the Battle of Sakarya, they committed murders, especially in the central districts of Eskişehir, in other districts such as Polatlı, Haymana, Sivrihisar, Mihaliççık, Mahmudiye, Çifteler and in the villages on their way or in the places where they stayed for a short time, and they burned down and destroyed the villages on their way in a planned manner. Similar events were repeated after their defeat in the "Field Battle of the Commander-in-Chief" on 30 August 1922. In fact, İsmet Pasha stated that from Afyon to İzmir, from the time the road was opened, they advanced not only through the battlefields, but also through the endless pillars of fire everywhere.

This paper aims to reveal the examples of the crimes committed by the Greeks in Anatolia from the first day of their occupation to the last day, based on the memoirs of the Greek soldiers who participated in the Anatolian Operation. These facts, which are not included in the official documents, reports or memoirs signed by the Greek authorities, are clearly revealed in the diaries of the Greek soldiers. Especially the memoirs of two Greek soldiers named Pliziotis and Vasilikos reveal the situation in Anatolia from 1919 to 1922 with complete accuracy. However, besides the memoirs of the soldiers who participated in the Anatolian Operation, Greek archival documents and other sources containing traces of the events that took place will also be used. Our findings will reveal that the destruction and crimes committed by the Greeks on Turkish lands were not limited to a certain region, but covered all the lands on which they had stepped upon and that Anatolian Greeks (Rum) were also involved.

Yunanistan Tarafından Anadolu'da İşlenen İnsanlık Suçları

İŞGALCİ MAĞDUR OLABİLİR Mİ?

Sessiz Gerçek: Yunanistan'ın Anadolu'da İşlediği Suçlar

Teoman Ertuğrul Tulun

Yunanistan'ın, Osmanlı İmparatorluğu'ndan bağımsızlığı döneminde ve sonrasında bölgedeki Türkleri ve Müslümanları sistemli bir şekilde yok ettiği tarihi bir gerçektir. Batı ülkelerinin Yunan hayranlığı, bu gerçeği hep görmezden gelmeye çalışmıştır. Bunun en kanlı örneklerinden biri, Yunanistan'ın Osmanlı İmparatorluğundan bağımsızlığını kazandığı dönemde Mora'daki Türklerle karşı yapılan 1821 Tripoliçe katliamıdır. Bu katliamda on binlerce Türk-Müslüman vahşice katledilmiş, Batı ülkeleri bu katliama karşı suskun kalmıştır. Bu vahşi katliama, sayılar çok sınırlı da olsa, karşı çıkan Batılı ülkelere mensup askerler ve akademisyenler de olmuştur. Bu karşı çıkışı veciz biçimde ifade edenlerden biri, İngiliz Antropolog ve seyyah Miss Mary Edith Durham'dır. Adı geçen 1905 yılında şunları dile getirmiştir: “Bir Müslüman, bir Müslümanı öldürdüğünde, bu öldürme sayılmaz. Bir Hristiyan bir Müslüman'ı öldürdüğünde, bu doğru bir davranıştır; bir Hristiyan, bir Hristiyan'ı öldürdüğünde, bu, hakkında konuşulmaması daha iyi olan bir yargı hatasıdır; ancak bir Müslüman bir Hristiyan'ı öldürdüğünde tam bir vahşete ulaşıyoruz.” Yunanistan'ın Anadolu'yu ele geçirmeye çalıştığı dönemde gerçekleştirdiği katliamların ve Türkleri yok etme teşebbüsünün 1821 Tripoliçe katliamından çok fazla farkı olduğu söylenemez. Bu konudaki gerçekleri çekinmeden dile getiren bir başka İngiliz Arnold Toynbee'dir. Toynbee'ye göre bu katliamlar Yunanlı yetkilileri bile rahatsız etmiş ve katliamlardan sorumlu olanları sözde de olsa cezalandırmaya çalışmışlardır. Yunan Ordusu mensuplarının Yalova-Gemlik bölgelerinde Müslüman nüfusu yok etme amacıyla yaptığı katliamlara dair Kızılhaç yetkililerinin hazırladığı raporlar da mevcuttur. Bu bağlamda değinilmesi gereken hususlardan birisi, Lozan Barış Antlaşması'nın 59. Maddesidir. Bu maddeye göre Yunanistan, Yunan ordusunun veya yönetiminin “savaş kanunlarına aykırı eylemlerinin” Anadolu'da neden olduğu zararı tazmin etme yükümlülüğünü kabul etmiş, ancak Türkiye, Yunanistan'ın savaşın uzamasından kaynaklanan mali durumunu ve bunun sonuçlarını göz önünde bulundurarak, iyiniyetli bir yaklaşımla Yunan Hükümeti'ne karşı tüm tazminat taleplerinden vazgeçmiştir. Lozan Barış Antlaşması'nın bu maddesi bile tek başına Yunanistan'ın Anadolu'da işlediği savaş suçlarının ikrarı ve delilidir.

The Crime Committed by the Greeks Against Humanity in Anatolia

COULD THE OCCUPIER BE CONSIDERED AS VICTIM ?

The Silent Truth: Crimes of Greece in Anatolia

Teoman Ertuğrul Tulun

It is a historical fact that Greece systematically destroyed Turks and Muslims in the Balkans region and Anatolia during and after its independence from the Ottoman Empire. The philhellenes of Western countries have always tried to ignore this fact. One of the bloodiest examples of this systematic extermination is the 1821 Tripolitsa massacre against the Turks in the Peloponnese Peninsula when Greece gained independence from the Ottoman Empire. Tens of thousands of Turks and Muslims were brutally murdered in this massacre, and western countries remained silent about this barbaric act. Nevertheless, although their numbers were limited, soldiers and academics from western countries opposed this brutal massacre. One of those who succinctly expressed this opposition is the British Anthropologist and traveler Ms. Mary Edith Durham. She mentioned the following in 1905: “When a Muslim kills a Muslim, it does not count. When a Christian kills a Muslim, it is a righteous act; when a Christian kills a Christian, it is an error of judgment better not talked about; it is only when a Muslim kills a Christian that we arrive at a full-blown atrocity”. The massacres committed by Greece when it tried to seize Anatolia and attempted to exterminate the Turks were not much different from the 1821 Tripolitsa massacre. In that respect, Arnold Toynbee is another British scholar who loudly expressed the truth on Greek atrocities. According to Toynbee, these massacres disturbed even the Greek authorities, and they tried to punish those responsible for the massacres. There are also reports prepared by the Red Cross officials regarding the massacres carried out by the members of the Greek Army in the Yalova-Gemlik regions to exterminate the Muslim population. One of the issues mentioned in this context is Article 59 of the Lausanne Peace Treaty. According to this article, Greece accepted the obligation to compensate for the damage caused in Anatolia by the “acts contrary to the laws of war” of the Greek army or administration. However, Turkey, in consideration of the financial situation of Greece resulting from the prolongation of the war and its consequences, renounced all claims for reparation against the Greek Government. Even this article of the Lausanne Peace Treaty alone acknowledges and proves the war crimes committed by Greece in Anatolia.

Yunanlıların Anadolu'da İşlediği İnsanlık Suçları

ATASE, Fotoğraf Nu 01
Yunanlar tarafından bir Türk köylüsü ayakları bağlı, elleri yere çakılı olduğu halde işkenceyle şehit edilmiştir.

ATASE, Fotoğraf Nu 046
Yunanlar tarafından şehit edilenlerin gömülme merasimi

ATASE, Fotoğraf Nu 062
Yunanlar tarafından tahrip edilen Alaşehir

Yunanlıların Anadolu'da İşlediği İnsanlık Suçları

ATASE, Fotoğraf Nu 067
Yunanlar tarafından yakılan
Alaşehir

ATASE, Fotoğraf Nu 063
Yunanlar tarafından tahrip edilen
Afyon İstasyonu.

ATASE, Fotoğraf Nu 085
Yunanlar tarafından Eskişehir'de
yapılan tahribat.

Yunanlıların Anadolu'da İşlediği İnsanlık Suçları

ATASE, Fotoğraf Nu 031
Yunanlar tarafından ayaklarına nal
çakılan Yalova'nın Paşa köyünden
Hüseyin Pehlivan

ATASE, Fotoğraf Nu 099
Anadolu'da Yunan zulmünden
kaçan ve İstanbul'a gelen Türkler

ATASE, Fotoğraf Nu 059
Yakılan bir köy ve meydanında
şehit edilen ve üzerine büyük bir
kütük konan Türk köylüsü.

Yunanlıların Anadolu'da İşlediği İnsanlık Suçları

ATASE, Fotoğraf Nu 009
Kütahya'da Yunanlar tarafından
şehit edilen bir Türk köylüsü ve
Yunan askerleri.

KIZILAY ARŞİVİ 738-5
Kütahya'lı Ahmet Efendi- Uşak
Sabah Mahallesi Belediye Reis ve
azalığında bulunmuş ve Yunan
dostu olduğu halde 30.8.1922'de
Yunanlılar evine taarruzla eşya ve
mallarını gasp ve kendisini de feci
surette katlettiler.

KIZILAY ARŞİVİ 738-1
Uşak'ın İslice Mahallesi'nden:
Kütahya/Kunduracı Emin Usta fi 30
Ağustos sene 1328'de harik itfası
esnasında Yunanlılar tarafından şehit
edilmiş.

Yunanlıların Anadolu'da İşlediği İnsanlık Suçları

KIZILAY, 738-3

Büyük Taarruz sonrasında çekilen Yunanlıların, Bursa ve Uşak'ta yaptıkları yıkım ve öldürme olaylarına ait fotoğraflar.

KIZILAY ARŞİVİ

Büyük Taarruz sonrasında çekilen Yunanlıların, Bursa ve Uşak'ta yaptıkları yıkım ve öldürme olaylarına ait fotoğraflar.

KIZILAY ARŞİVİ,

Büyük Taarruz sonrasında çekilen Yunanlıların, Bursa ve Uşak'ta yaptıkları yıkım ve öldürme olaylarına ait fotoğraflar.

Yunanlıların Anadolu'da İşlediği İnsanlık Suçları

KIZILAY ARŞİVİ

Büyük Taarruz sonrasında çekilen Yunanlıların, Bursa ve Uşak'ta yaptıkları yıkım ve öldürme olaylarına ait fotoğraflar.

KIZILAY ARŞİVİ,

Büyük Taarruz sonrasında çekilen Yunanlıların, Bursa ve Uşak'ta yaptıkları yıkım ve öldürme olaylarına ait fotoğraflar.

KIZILAY ARŞİVİ

Büyük Taarruz sonrasında çekilen Yunanlıların, Bursa ve Uşak'ta yaptıkları yıkım ve öldürme olaylarına ait fotoğraflar.

Yunanlıların Anadolu'da İşlediği İnsanlık Suçları

TTK ARŞİVİ,
Ahmet Arif Tütenk Koleksiyonu,
Dosya 199 / Numara: 1-3
Bir Yunan ikmal birliği

TTK ARŞİVİ,
Ahmet Arif Tütenk Koleksiyonu,
Dosya 199 / Numara: 1-7

TTK ARŞİVİ,
Osman Ferit Sağlam Koleksiyonu,
Dosya:14 / Numara: 84
Afyonkarahisar'ında eski İttihad ve
Terakki Kulüb(ü) [Yunanlılar tarafından
yakıldıktan sonra.]

Yunanlıların Anadolu'da İşlediği İnsanlık Suçları

TTK ARŞİVİ,
Ahmet Arif Tütenk Koleksiyonu,
Dosya 199 / Numara: 1-36
Yunan topçusu

TTK ARŞİVİ,
Ahmet Arif Tütenk
Koleksiyonu, Dosya
199 / Numara: 1-37
Bir Türk köyünde
Yunan askerleri

TTK ARŞİVİ,
Osman Ferit Sağlam Koleksiyonu,
Dosya: 14 / Numara: 86
Evleri Yunanlılar tarafından yakılan ve yıkılan
Haymana felaketzedeleri

TTK ARŞİVİ,
Tevfik Bıyıklıoğlu Koleksiyonu,
Dosya: 149 / Numara: 45
Yunanlıların muhtariyeti ilan ettikleri zaman
Ödemiş hükümeti kapısında çektiğimiz bir
grup fotoğrafıdır. Fesli bulunan hükümeti teslim
etmek bedbahtlığı karşısında kalan Ödemiş
kaymakam vekilidir. Ve bu zat hadisede çok
ağlamıştır. Diğerleri kamilen Hristiyan ve
yandaştır.

AD SOYAD	ÜNİVERSİTE/KURUM	İLETİŞİM
Doç. Dr. Nilüfer ERDEM	İstanbul Üniversitesi	nilerdem@istanbul.edu.tr
Prof. Dr. Edward ERICSON	(E) Marine Corps University	edward.ericson@antalya.edu.tr ederickson100@gmail.com
Görkem GÖK	Türk Tarih Kurumu	ggok@ttk.gov.tr
Doç. Dr. Ramazan Erhan GÜLLÜ	İstanbul Üniversitesi	r_erhangullu@yahoo.com.tr
Prof. Dr. Süleyman ERKAN	Karadeniz Teknik Üniversitesi	serkan@ktu.edu.tr
Uğur Cenk Deniz İMAMOĞLU	Türk Tarih Kurumu	ucdimamoglu@ttk.gov.tr
Prof. Dr. Kenan İNAN	Karadeniz Teknik Üniversitesi	inan@ktu.edu.tr
Prof. Dr. Bünyamin KOCAOĞLU	Milli Savunma Üniversitesi	bunyaminkocaoglu55@gmail.com
Haşim KOÇ	Türk Tarih Kurumu	hkoc@ttk.gov.tr
Dr. Öğr. Yüksel Küçükler	Karadeniz Teknik Üniversitesi	ykucuker@gmail.com
Prof. Dr. Jeremy SALT	Bilkent Üniversitesi	jeremysalt42@gmail.com
Prof. Dr. Hikmet ÖKSÜZ	Karadeniz Teknik Üniversitesi	h.oksuz@ktu.edu.tr
Doç. Dr. Esra ÖZSÜER	İstanbul Üniversitesi	ozsueresra@gmail.com
Sevcan TATAR	Türk Tarih Kurumu	statar@ttk.gov.tr
Teoman Ertuğrul TULUN	Avrasya İncelemeleri Merkezi	tetulun@avim.org.tr
Prof. Dr. Mustafa TURAN	Hacı Bayram Veli Üniversitesi	mustafa.turan@hbv.edu.tr
Doç. Dr. Özgür TÜFEKÇİ	Karadeniz Teknik Üniversitesi	ozgurtufekci@ktu.edu.tr
Prof. Dr. Uğur ÜÇÜNCÜ	Karadeniz Teknik Üniversitesi	uucuncu@ktu.edu.tr